

Յ Ի Ծ Ա Տ Ա Կ Ն Ե Ր

Կոգեկոչեմ ես նորէն, յիշատակներս ամէն.
 Եւ մոգական խօսքերէս, հրահանգի կը վազեն
 Բոլոր հորերը կամփա, մեծ կամ գողտրիկ, ծի ինչ փոյր
 Կը փաթարւին ու հըլու կը փափսան ինծի “հոյդ”:

×

Ճիգերս ամէն դասալիք, կը սեղմեն ձեռքս ուժգին
 Մէկն ալ անա որ կուգայ փոշիներն իր քօքուկէն
 Իմ անցեալիս խորերէն արձագանգն է հրնուանքին
 Զոր կը հանչնամ տարիքէն եւ օրօրուն հասակէն:

×

Կուգան անոնք աղմուկով, կը բռնեն պար աչքիս դէմ,
 Հոս մանկութիւն մ'անխրոով, հոն կեանք, կոխ ու մերք բէն
 Կը լեցնեն անձկութիւնն այս ներկային ալեխով.
 Կ'ուզան, ամէնքն ալ կուգան պարուրել զիս հեշտանով:

×

Մէկն անոնցմէ կարծես թէ կայմը ծրուած նաւ մ'է հին
 Որ փոքորէն խրած է հրուանդանին երազի.
 Միսն ալ ժպտով շնական, կը հրէ միշտ ուրիշին
 Իսկ վերջինն ալ կը յուզէ զիս ամենքէն աւելի:

×

Ահաւասիկ կը լեցուին յիշատակներս բոլոր
 Ափերուս մէջ ու անկէ ինչպէս սաթէ հասիկներ
 Մէկիկ մէկիկ կը գլորին հիւզ համրիչիս պէս կլոր...:

Հալեպ

ԶԱՆԻՆ Վ. Զ.